ಶ್ರೀ

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ ಪ್ರಾರಂಭಃ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಪ್ರಥಮ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಸ್ಥಿತಿ । ಆಗಬೇಕು ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಪರಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ।
ಇಷ್ಟ ದೈವತ ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಶಿಷ್ಟ ಜನರಿದನಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ॥ 1

ಮಂಗಲಾ ಚರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ । ಸಕಲ ವಿಘ್ನಗಳಿಗಿದು ನಿವಾರಣ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಯೋಜನ । ಅಭಿನಂದನೆ ಎಲ್ಲರದು ॥ 2

ಮೊದಲು ವಂದಿಪೆ ಗಣಪತಿ । ವಕ್ರತುಂಡ ಹೇರಂಭ ಮೂರ್ತಿ ।
ಚತುರ್ದಶ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಅಧಿಪತಿ । ಮಂಗಲಾಕೃತಿ ಗಜಮುಖ ॥ 3

ನಿನ್ನುದರವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಿಗಾಧಾರ । ಆದರಿಂದ ನಿನಗೆಂಬರು
ಲಂಬೋದರ । ಹೊಳೆವ ಪರುಶವ ಹಿಡಿದ ಕರ । ಭಕ್ತರ ವಿಘ್ನಗಳ ಪರಿಹರಿಸಲು ॥ 4

ಹೇ ವಿಘ್ನ ವಿನಾಶೋಪಶಮನ । ಗಣನಾಥಾ ಗಜಾನನಾ ।
ಪ್ರಸಾದಪೂರ್ಣ ಮಾಡೆನ್ನ ವಚನಾ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನವ ನಾ ಮಾಡುವೆನು ॥ 5

ನೀನೊದಗುವೆ ಭಕ್ತರ ಸಹಾಯಕೆ । ವಿಘ್ನಗಳುರುಳುವುವು ನಿನ್ನ ಪಾದಕೆ ।
ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಸನ್ನ ನೋಟಕೆ । ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ದೂರಕೋಡೀತು ॥ 6

ನೀ ಭವಾರ್ಣವ ದಾಟಿಸುವಾತ । ಅಜ್ಞಾನತಮಕೆ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತ ।
ನೀ ಋದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧಿಯರ ಸಹಿತ । ನೋಡು ಸಂತಸದಿ ನನ್ನತ್ತ ॥ 7

ಜಯ ಜಯ ಹೇ ಮೂಷಕವಾಹನಾ । ವಿಘ್ನ ಕಾನನ ನಿಕೃಂತನಾ ।
ಗಿರಿಜಾನಂದನ ಮಂಗಲವದನಾ । ಎನ್ನಭಿವಂದನವನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ॥ 8

ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಆಗಲಿದರ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ । ಅದಕಾಗಿ ಈ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದಯುಕ್ತಿ ।
ಇಷ್ಟದೇವತಾ ನಮಸ್ಕೃತಿ । ಮಂಗಲ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥನಿದ ಆದರಿಸಿದೆ ॥ 9

ಈ ಸಾಯಿಯೇ ಗಣಪತಿ ಇಹನು । ಈ ಸಾಯಿಯೇ ಪರಶು ಹಿಡಿದಿಹನು ।
ಮಾಡುವ ವಿಘ್ನಗಳ ಹನನವನು । ನಿಜವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ॥ 10

ಇವನೇ ಬಾಲಚಂದ್ರ, ಗಜಾನನ । ಇವನೇ ಏಕದಂತ ಗಜಕರ್ಣ ।
ಇವನೇ ವಿಕಟ ಭಗ್ನರದನ । ಇವನೇ ವಿಘ್ನಕಾನನ ವಿಚ್ಛೇದಕ ॥ 11

ಹೇ ಸರ್ವಮಂಗಲ ಮಾಂಗಲ್ಯಾ । ಲಂಬೋದರಾ ಗಣರಾಯಾ ।
ಅಭೇದರೂಪಾ ಸಾಯಿ ಸದಯಾ । ನಿಜಸುಖ ನಿಲಯಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯೋ ॥ 12

ಇನ್ನು ನಮಿಪೆ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರಿ । ಸರಸ್ವತಿಯವಳು ಚಾತುರ್ಯಲಹರಿ ।
ಈ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೇರಿ । ಹಂಸದಂತದನು ವಿನಿಯೋಗಿಸು ॥ 13

ಬ್ರಹ್ಮ ವೀಣೆಯು ಅವಳ ಕರದಲಿ । ಆರಕ್ತ ಕುಂಕುಮರೇಖೆ ಹಣೆಯಲಿ ।
ಹಂಸವಾಹಿನಿಯೇ ಒಪ್ಪುವೆ ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರದಲಿ । ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀನು ॥ 14

ಇವಳು ವಾಗ್ದೇವತೆ ಜಗನ್ಮಾತೆ । ದೊರಕಿಸಿದವಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ।
ಸಾರಸ್ವತ ಕೈಗೆಟುಕಿತೆ । ಬರೆಯಲಾಗೀತೆ ಇದನನ್ನಿಂದ ॥ 15

ಜಗಜ್ಜನನಿಯೇ ಈ ವೇದಮಾತಾ । ವಿದ್ಯಾವಿಭವ ಗುಣಸರಿತಾ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಚರಿತಾಮೃತಾ । ಕುಡಿಸಲೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎನ್ನಕರದಿ ॥ 16

ಸಾಯಿಯೇ ಭಗವತಿ ಸರಸ್ವತಿ ರೂಪದಿ । ಓಂಕಾರವೀಣೆಯ ಹಿಡಿದು ಕರದಿ ।
ತಮ್ಮ ಚರಿತೆಯ ತಾವೇ ಹಾಡಿ । ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕೆ ನಿಂತಿಹರು ॥ 17

ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರಕರ । ರಜಃ ಸತ್ವತಮಗುಣಾಕಾರ ।
ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಂಕರ । ನಮಸ್ಕಾರವಿದು ಅವರಿಗೆ 18

ಹೇ ಸಾಯಿನಾಥ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ । ನಮಗೆ ನೀವೇ ಗಣಾಧೀಶ ।
ಸಾವಿತ್ರೀಶ ಅಥವಾ ರಮೇಶ । ಅಥವಾ ಉಮೇಶರೂ ನೀವೇ ॥ 19

ನೀವೇ ನಮ್ಮಯ ಸದ್ಗುರುಗಳು । ನೀವೇ ಭವನದಿಯ ಹರಿಗೋಲು ।
ಟಿಭಕ್ತರು ನಾವೇ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು । ಆಚೆದಡವನು ಸೇರಿಸಿ ॥ 20

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವದು । ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ಇರುವುದರಿಂದ ।
ಕಂಡೇನೀ ಚರಣಾರವಿಂದ । ಆಶ್ರಯವನಿಲ್ಲಿ ಪಡೆದೆನು ॥ 21

ನಮನವೆನ್ನದು ಕುಲದೇವತೆಗೆ । ನಾರಾಯಣ ಆದಿ ನಾಥನಿಗೆ ।
ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ನಿವಾಸಿಗೆ । ದುಃಖಹರ್ತನವ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 22

ಪರಶುರಾಮನು ಸಿಂಧುವನಟ್ಟಿಸಿ । ಹೊಸಭೂಭಾಗವನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಕೊಂಕಣವೆಂಬಭಿಧಾನವನಿರಿಸಿ । ಅಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ನಾರಾಯಣ ॥ 23

ಜೀವಗಳ ನಿಯಾಮಕನು । ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯವ ನಾರಾಯಣನು ।
ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವನು । ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಅಧೀನನು ನಾನು ॥ 24

ಅಂತೆಯೆ ಯಜ್ಞಸಾಂಗತೆಗೆ ಭಾರ್ಗವನು । ಗೌಡದೇಶದ ಮಹಾಮುನಿಯನು ।
ಆ ಮೂಳಪುರುಷನನು ತಂದನು । ಅತ್ಯಾದರದ ನಮನವು ಆತನಿಗೆ ॥ 25

ಇನ್ನು ನಮಿಸುವೆ ಋಷಿ ರಾಜ । ಗೋತ್ರಸ್ವಾಮಿ ಭಾರದ್ವಾಜ ।
ಋಗ್ವೇದ ಶಾಖಾ ಶಾಕಲ ಪೂರ್ವಜ । ಆದ್ಯಗೌಡದ್ವಿಜಜಾತಿ ॥ 26

ಮುಂದೆ ನಮಿಸುವೆ ಧರಾಮರ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾವತಾರ ।
ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಾದಿ ಯೋಗೀಶ್ವರ । ಭೃಗುಪರಾಶರ ನಾರದರ ॥ 27

ವೇದವ್ಯಾಸ ಪಾರಾಶರ । ಸನಕಸನಂದನ ಸನತ್ಕುಮಾರ ।
ಶುಕ ಶೌನಕ ಸೂತ್ರಕಾರ । ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ವಶಿಷ್ಠ ॥ 28

ವಾಲ್ಮೀಕಿವಾಮದೇವ ಜೈಮಿನಿಯರ । ವೈಶಂಪಾಯನ ಮೊದಲಾದವರ ।
ನವಯೋಗಿಂದ್ರಾದಿಕ ಮುನಿವರ । ಅವರ ಚರಣಕೆ ನಮನವಿದು ॥ 29

ಇನ್ನು ವಂದಿಸುವೆ ಸಂತ ಸಜ್ಜನರ । ನಿವೃತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದೇವ ಸೋಪಾನ ಮುಕ್ತಾ ಇವರ ।
ಏಕನಾಥ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ಜನಾರ್ಧನರ । ತುಕಾರಾಮ ನರಹರಿ ಕಾನ್ಹೋರನು ॥ 30

ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಲೆಲ್ಲರದು । ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲಿ ಆಗದು । ಅದಕೆ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮನವೆನ್ನದು । ಆಶೀರ್ವಚನವ ಬೇಡಿ ಕೊಳುವೆ ॥ 31

ಇನ್ನು ನಮಿಸುವೆ ಸದಾಶಿವ । ಪಿತಾಮಹನವ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ ।
ಬದರಿ ಕೇದಾರವಾಸಿಯವ । ಸಂಸಾರ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನ್ನುತ ॥ 32

ಇನ್ನು ವಂದಿಸುವೆನೆನ್ನ ಪಿತನನು । ಸದಾಶಿವನ ಆರಾಧಕನು ।
ಕಂಠದಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧರಿಸಿದವನು । ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯು ಶಿವನವಗೆ ॥ 33

ಇನ್ನು ನಮಿಸುವೆ ಜನ್ಮದಾತೆಗೆ । ಪ್ರೇಮದಿ ಎನ್ನ ಪೋಷಿಸಿದವಳಿಗೆ ।
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವಳಿಗೆ । ಅವಳುಪಕಾರವೆನೆನಿತು ನೆನೆಯಲಿ ॥ 34

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಹೋದಳು । ಪಿತ್ರವ್ಯಪತ್ನಿ ಎನ್ನ ಬೆಳೆಸಿದಳು ।
ಶರಣಾಗುವೆನವಳ ಚರಣದೊಳು । ಹರಿಸ್ಮರಣದಿ ನಿರತಳವಳು ॥ 35

ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯಣ್ಣನು । ಸಹೋದರರಲಿ ಅನುಪಮನು ।
ಎನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವವನು । ಅವನ ಚರಣದಲೆನ್ನ ಶಿರ ॥ 36

ಶ್ರೋತೃಗಳನಿನ್ನು ನಮಿಸುವೆ । ತಮ್ಮ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವ ಕೋರುವೆ ।
ನೀವು ತೋರಲು ಅನವಧಾನವ । ನನಗೆಂತು ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು ॥ 37

ಗುಣಜ್ಞ ಚತುರ ಶ್ರೋತೃಗಳಿರಲು । ಕಥಾಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಆತುರರಿರಲು ।
ಉತ್ತರೋತ್ತರ ವಕ್ತಾರನಲೂ । ಪ್ರಸನ್ನತೆ ತಲೆದೋರುವದು ॥ 38

ನೀವೇ ಇರಲು ಅನವಧಾನ । ಕಥೆಯ ಹೇಳಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಅದಕೆ ಮಾಡುವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ । ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 39

ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೆನಗಿಲ್ಲ । ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಾರಾಯಣವೂ ಇಲ್ಲ ।
ಸತ್ಕಥಾಶ್ರವಣವನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ । ಇದತಾವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿಹಿರಿ ॥ 40

ಎನ್ನವಗುಣಗಳ ನಾ ತಿಳಿದಿಹೆ । ನನ್ನ ಹೀನತೆಯನೂ ಅರಿತಿಹೆ ।
ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವ ಮಾಡುತಿಹೆ । ಗುರುವಚನವನಾದರಿಸಲು ॥ 41

ಎನ್ನಮನವೇ ಹೇಳುತಿದೆ ಎನಗೆ । ತೃಣಸಮಾನನು ನಾನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ।
ಆದರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಉಡಿಗೆ । ಕೃಪಾವಂತರಾಗಿ ತಾವು ॥ 42

ಇನ್ನು ಮಾಡುವೆ ಸದ್ಗುರು ಸ್ಮರಣ । ಪ್ರೇಮದಿ ವಂದಿಸುವೆನವನ ಚರಣ ।
ಕಾಯಾವಾಚಾ ಮನದಿಂದ ಶರಣ । ಆ ಬುದ್ಧಿಸ್ಫುರಣದಾತನಿಗೆ ॥ 43

ಉಣ್ಣುವವ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು । ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿಸುವಂತೆ ಸಿಹಿ ತುತ್ತು ।
ಅಂತೆಯೇ ಗುರುವಂದನದ ಈ ತುತ್ತು । ತಿಂದು ನಮನವನು ಮುಗಿಸುವಾ ॥ 44

ಓಂ ನಮೋ ಸದ್ಗುರು ರಾಯನೇ । ಚರಾಚರಗಳ ವಿಶ್ರಾಮನೇ ।
ಸಕಲ ವಿಶ್ವಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನನೇ । ಸದಯಾಂತಃಕರಣ ನೀನಿರುವಿ ॥ 45

ಪೃಥ್ವೀ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ನವಖಂಡ । ಸಪ್ತ ಸ್ವರ್ಗ ಪಾತಾಳ ಅಖಂಡ ।
ಇದ ಪ್ರಸವಿಸಿದೆ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾಂಡ । ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ॥ 46

ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಪ್ರಸವಿಸಿದವಳು । ಅವ್ಯಕ್ತ ಅಥವಾ ಮಾಯೆ ಎನಿಸುವಳು ।
ಇಂಥ ಈ ಮಾಯೆಗಿಂತಲೂ । ಆಚೆಗಿರುವದು ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನ ॥ 47

ಅವನ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣಿಸಲು । ಮೂಕವಾದವು ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ।
ಯುಕ್ತಿಜುಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳು । ಅಲ್ಲಿ ಇನಿತು ನಡೆಯವು ॥ 48

ಬೇರೆಯಾವುದರ ಉಪಮೆಯನೀಯಲು । ಅದೆಲ್ಲ ನೀನೇ ಸ್ವಭಾವದಲಿರಲು ।
ನೀನೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಲು । ನೀನೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಿಂತಿರುವೆ ॥ 49

ಇಂಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿನಾಥನೇ । ಕರುಣಾರ್ಣವ ಸದ್ಗುರು ಸಮರ್ಥನೇ ।
ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯ ಸರ್ವಾತೀತನೇ । ಅನಾದ್ಯನಂತನೇ ನಿನಗೆ ನಮೋ ॥ 50

ಪ್ರಣಾಮ ನಿನಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ । ನಿತ್ಯಾನಂದಾ ಪೂರ್ಣಕಾಮಾ ।
ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ಮಂಗಲಧಾಮಾ । ಆತ್ಮಾರಾಮಾ ಗುರುವರ್ಯ ॥ 51

ನಿನ್ನ ಸ್ತವನಕೆ ಮಾಡಿಯತ್ನ । ವೇದಶೃತಿಗಳು ಆದವು ಮೌನ ।
ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನದೆಂಥ ಜ್ಞಾನ । ನಿನ್ನ ಆಕಲನವಾಗಲು ॥ 52

ಜಯ ಜಯ ಸದ್ಗುರು ಕರುಣೆಯ ಆಗರಾ । ಜಯ ಜಯ ಗೋದಾತೀರ ವಿಹಾರಾ ।
ಜಯ ಜಯ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ರಮಾವರಾ । ದತ್ತಾವತಾರನೇ ನಿನಗೆ ನಮೋ ॥ 53

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮತನ । ಅದು ಇಲ್ಲ ಸದ್ಗುರುವಿನ ವಿನಃ ।
ನಿವಾಳಿಸಬೇಕು ಪಂಚಪ್ರಾಣ । ಅನನ್ಯ ಶರಣಾಗತನಾಗಬೇಕು ॥ 54

ಶಿರಬಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಭಿವಂದನ । ಕರದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ಚರಣ ಸಂವಾಹನ ।
ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತಿರಬೇಕು ವದನ । ಘ್ರಾಣದಿ ತೀರ್ಥದ ಅವಘ್ರಾಣನ ॥ 55

ಶ್ರವಣದಿ ಸಾಯಿ ಗುಣಶ್ರವಣ । ಮನದಲಿ ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನ ।
ಚಿತ್ತದಿ ಅಖಂಡ ಸಾಯಿ ಚಿಂತನ । ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಹರಿದೀತು ॥ 56

ಪೂರ್ಣಮನದಿ ತನುಮನ ಧನ । ಸದ್ಗುರು ಚರಣಕೆ ಸಮರ್ಪಣ ।
ಮುಡುಪಿಡಬೇಕು ಆಯುಷ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಗುರುಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ॥ 57

ಗುರುನಾಮ ಮತ್ತು ಗುರುಸಹವಾಸ । ಗುರುಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಗುರುಚರಣಪಾಯಸ ।
ಗುರುಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಗುರುಗೃಹವಾಸ । ಮಹತ್ಪ್ರಯಾಸದಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಿವು ॥ 58

ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನೊಡಲೊಳು । ಭಕ್ತಿಯ ಒರೆಗೆ ಇಳಿಯಲು ।
ಭಕ್ತನನು ಮೋಕ್ಷದ ಬಾಗಿಲು । ದಾಟಿಸುವನು ಬಲು ಸುಲಭದಲೇ ॥ 59

ಗುರುಸಂಗತಿ ಗಂಗಾಜಲ । ಮಲತೊಳೆದು ಮಾಡುವದು ನಿರ್ಮಲ ।
ಬೇರಿಲ್ಲ ಮನದಷ್ಟು ಚಂಚಲ । ಹರಿಚರಣದಿ ನಿಶ್ಚಲ ಮಾಡುವನು ॥ 60

ನಮಗೆ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳು । ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಚರಣ ಸೇವೆಯೊಳು ।
ಯೋಗಯಾಗ ತಪ ಸಾಧನಗಳು । ಗುರುಚರಣಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ॥ 61

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುನಾಮ ಪವಿತ್ರ । ಅದೇ ನಮ್ಮ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರ । ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರವು ಅದೇ ಒಂದು ॥ 62

ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ನಿಜ ಪ್ರತೀತಿ । ಜಗನ್ಮಿಥ್ಯಾ ಎಂಬ ನಿತ್ಯಜಾಗೃತಿ ।
ಇಂಥ ಈ ಪರಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ । ಸಾಯಿ ಈಯುವರು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 63

ಪರಮಾತ್ಮ ಸುಖ ಪರಮಾಪ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಶಬ್ದ ಜಾಲವಿದೆಲ್ಲ ಇಂತೀ । ಆನಂದವೃತ್ತಿ ಇರಬೇಕು ॥ 64

ಯಾವನಲಿ ಇಳಿದಿದೆಯೋ ಈ ವೃತ್ತಿ । ಸದಾಕಾಲದಲೂ ಈ ಒಂದೇ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಸುಖ ಶಾಂತಿ । ಪರಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಇದೇ ತಾನೇ ॥ 65

ಸಾಯಿ ಆನಂದವೃತ್ತಿಯ ಗಣಿಯಿರಲು । ಭಕ್ತನು ಭಾಗ್ಯವಂತನಿರಲು ।
ಪರಮಾನಂದಕೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲದಿರಲು । ಸಾಗರದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದಿಗೂ ॥ 66

ಶಿವಶಕ್ತಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿ । ಪ್ರಾಣಗತೀ ದೀಪ ದೀಪ್ತಿ ।
ಇವು ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ ವಿಕೃತೀ । ಐಕ್ಯದಲಿ ದ್ವೈತದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾತ್ರ ॥ 67

'ಏಕಾಕಿನ ರಮತೇ' ಇದು ಶೃತಿ । ಬಹುಸ್ಯಾಮ ಎಂಬುದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ।
ಸೇರುವದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಂಗತಿ । ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗುವರು ಐಕ್ಯದಲಿ ॥ 68

ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿ । ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪುರುಷ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ।
ದಿನಮಣಿಯದೇ ಇರಲುವಸತಿ । ಹಗಲು ಇರುಳುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು ॥ 69

ಗುಣಾತೀತ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಗುಣ । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಗುಣ ।
ಅವನೇ ಸಾಯಿ ವಿಮಲಗುಣ । ಅನನ್ಯ ಶರಣ ಅವನಿಗೆ ॥ 70

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲು । ಅನೇಕ ಅನರ್ಥ ತಪ್ಪಿಸಲು ।
ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾ ಸ್ವಾರ್ಥದೊಳು । ಅಡಿಯೊಳು ಶಿರವ ಬಾಗಿಸುವೆ ॥ 71

ತತ್ವದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಬೇರೆ ಇರುವ । ಭಕ್ತಿ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗುವ ।
ದೈವಭಕ್ತರ ಲೀಲೆಯ ತೋರುವ । ಆ ಪ್ರೇಮ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪ್ರಣಿಪಾತವು ॥ 72

ಚಿತ್ಕಳೆಯವ ಎಲ್ಲ ಜೀವದ । ಸಂವಿತ್ ಸ್ಫುರಣದಿ ಅಧಿಷ್ಠಿಸಿದ ।
ಜಡ ಚೈತನ್ಯದಲಿ ಆಕರತಳೆದ । ಆ ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿಗೆ ಪ್ರಣಿಪಾತ ॥ 73

ನೀನೇ ಎನ್ನಯ ಪರಮಗತಿ । ನೀನೇ ಎನ್ನಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ । ಎನ್ನಾರ್ತನ
ಆರ್ತಿಯ ಪೂರೈಸುತ್ತೀ । ಸುಖಮೂರ್ತಿಯು ನೀ ಗುರುರಾಯಾ ॥ 74

ಇನ್ನು ಈ ನಮನದ ಅಂತ । ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಹ ಭಗವಂತ ।
ಜೀವಮಾತ್ರಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾವಂದಿಸುತ । ಹೃದಯದಿ ಸ್ಥಾನವ ಕೊಡಿರೆನಗೆ ॥ 75

ಸಕಲ ಭೂತ ಜಾತಿಗೆ ವಂದನೆ । ಇಂತು ತುಷ್ಟನಾಗು ಭಗವಂತನೇ ।
ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯವೆಲ್ಲ ನೀನೇ । ಅಭೇದನು ಏಕಾತ್ಮನು ॥ 76

ಈಗ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಮನ । ಆರಂಭ ಸಮಾಪ್ತಿಗಳ ಈ ಸಾಧನ ।
ಇದುವೆ ಗ್ರಂಥದ ಮಂಗಲಾಚರಣ । ಇನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನ ನಿವೇದಿಸುವೆ ॥ 77

ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ । ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನೋ ಅಂದಿನಿಂದ ।
ಹಗಲಿರುಳು ಅವನದೇ ಚಿಂತನ ಅದರಿಂದ । ಭವಭಯ ನಿಕೃಂತನವೂ ಸಹ ॥ 78

ಎನಗಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಜಪ । ಎನಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ತಪ ।
ಕಾಣುವೆನೊಂದೇ ಸುಗುಣರೂಪ । ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವದು ಸಾಯಿಯದು ॥ 79

ನೋಡಲು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ಮುಖವನು । ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಮರೆಯುವೆನು ।
ಅದಕಿಂತ ಬೇರೆ ಸುಖವಿನ್ನೇನು । ಭವ ದುಃಖಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗುವವು ॥ 80

ನೋಡಲು ಬಾಬಾರ ನಯನಗಳನು । ಮರೆತು ಬಿಡುವೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ।
ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಅಂತಃ ಪ್ರೇಮವನು । ಆ ರಸರಂಗದಲಿ ಮುಳುಗುವವು ವೃತ್ತಿಗಳು । 81

ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ । ಯೋಗ ಯಾಗ ಅನುಷ್ಠಾನ ।
ತಪಾಚರಣೆ ತೀರ್ಥಾಟನ । ಸಾಯಿಯ ಚರಣ ಒಂದೇ ಎನಗೆ ॥ 82

ಅಖಂಡ ಗುರುವಾತ್ಸಲ್ಯ ವೃತ್ತಿ । ದೃಢವಾಗಿರಲು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ।
ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಆ ಅಚಲಸ್ಥಿತಿ । ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ॥ 83

ಇದೇ ಕರ್ಮಾನುಬಂಧ ಸ್ಥಿತಿ । ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಯಿ ಪದಾಸಕ್ತಿ ।
ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಿತು ಆತರ್ಕ್ಯ ಶಕ್ತಿ । ನಾನೆಷ್ಟೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ 84

ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು ಭಕ್ತಿ । ಅದೇ ಸಾಯಿ ಚರಣಾಸಕ್ತಿ ।
ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿ । ಆನಂದ ವೃತ್ತಿಯ ಕೊಡುವದದು ॥ 85

ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿ ನಾನಾ ಜನರು । ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಹೇಳುವರು ।
ಅವುಗಳ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಾದರೂ । ಯಥಾಮತಿ ಹೇಳುವೆ ॥ 86

ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾನುಸಂಧಾನ । ಇದು ಒಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ।
ಎನ್ನುವರು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯುತ್ಪನ್ನ । ಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರು ॥ 87

ಪೂಜಾದಿಗಳಲಿ ಪ್ರೇಮದ ವೃತ್ತಿ । ಅರ್ಚನ ಭಕ್ತಿಯದಿದೊಂದು ರೀತಿ ।
ಇದು ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸರ ಉಕ್ತಿ । ಭಕ್ತಿ ಎಂಬರು ಇದು ಒಂದು ॥ 88

ಗುರುವಿಗಾಗಿ ಉಪವನಕೆ ಹೋಗಿ । ಪುಷ್ಪಗಳು ಪಾರಿಜಾತಾದಿಯಾಗಿ ।
ಗುರುವಿನಂಗಳವ ಸ್ವಚ್ಛ ಉಡುಗಿ । ಗೋಮಯದಿ ಥಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ॥ 89

ಮೊದಲು ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯೆಗಳ ಗೈದು । ಗುರುದೇವನಿಗಾಗಿ ಗಂಧವ ತೇಯ್ದು ।
ಪಂಚಾಮೃತದಲಿ ಸ್ನಾನ ಹಾಕುವದು । ಧೂಪ ದೀಪಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ॥ 90

ಆಮೇಲೆ ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು । ಆರತಿ ಧೂಪಾರತಿ ಬೆಳಗಬೇಕು ।
'ಅರ್ಚನ' ಹೆಸರಿದೆಲ್ಲಕೂ । ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡಲು ॥ 91

ತನ್ನ ಹೃದಯದ ಚಿತ್ಕಲೆಯನ್ನು । ನಿರ್ಮಲ ಶುದ್ಧ-ಬುದ್ಧ-ಸ್ವಭಾವವನು ।
ಮೂರ್ತಿಯಲಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಅದನು । ಅರ್ಚನೆಗೆ ತೊಡಗಬೇಕು ॥ 92

ಆಮೇಲೆ ಆ ಚಿತ್ಕಲೆಯನು । ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಪೂಜಾರ್ಚನೆಯನು ।
ನಿಜಹೃದಯದಿ ಮೊದಲಿನಂತದನು । ಸ್ಥಿರ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ॥ 93

ಇನ್ನು ಅವಾಂತರ ಭಕ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣವನು । ಗರ್ಗಾಚಾರ್ಯರ ಮತದಂತಿದನು ।
ತಲ್ಲೀನ ಗುಣಕೀರ್ತನದಿ ಮನವನು । ಹರಿರಂಗದಿ ಮನವಿಲೀನಗೊಳುವದು ॥ 94

ಅಖಂಡ ಆತ್ಮಾನುಸಂದಾನ । ಕಥಾ ಕೀರ್ತನೆ ವಿಹಿತಾಚರಣ ।
ಇದು ಇರುವದು ಶಾಂಡಿಲ್ಯವಚನ । ಇದುವೆ ಮುಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯು ॥ 95

ಸ್ವಹಿತವ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನುವವರು । ವೇದವಿಹಿತವಾಗ್ಯನು ಚರಿಸುವರವರು ।
ನಿಷಿದ್ಧ, ಅವಿಹಿತ ಕರ್ಮವನವರು । ನಿಜ ಹಿತಬಾಧಕಗಳ ಬಿಡುವರು ॥ 96

ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಲೂ ಅಥವಾ ಫಲದಲೂ । ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತನು ನಾನಲ್ಲ ನಿಜದಲು ।
ನಿರಹಂಕೃತಿಯ ಈ ಭಾವ ಮೂಡಲು । ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣದ ಯೋಗವದು ॥ 97

ಈ ರೀತಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಸಹಜದಿ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯತೆ ಮೂಡುತ ।
ಕರ್ಮವ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೆನುತ । ಕರ್ಮ ಕೃತ್ಯವನು ತ್ಯಜಿಸುವಾ ॥ 98

ತೆಗೆಯಬೇಕು ಮುಳ್ಳಿಂದ ಮುಳ್ಳು । ಕರ್ಮ ನಿಲ್ಲದು ಕರ್ಮವ ಬಿಡಲು ।
ನಿಜಾತ್ಮದ ಗುರುತು ಕೈಗೆ ಸಿಗಲು । ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮವೇ ಕಳೆದೀತು ॥ 99

ಫಲಾಶೆಗಿತ್ತು ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ । ಇದುವೇ ಕಾಮತ್ಯಾಗದ ಮರ್ಮ ।
ಮಾಡಲು ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮ । ಶುದ್ಧ ಸ್ವಧರ್ಮವಿದು ಎನಿಸುವದು ॥ 100

ಸರ್ವಕರ್ಮ ಭಗವಂತಾರ್ಪಣ । ಕ್ಷಣದ ವಿಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಮನ ।
ನಾರದೀಯ ಭಕ್ತಿಯದಿದು ವರ್ಣನ । ಭಿನ್ನಲಕ್ಷಣ ಭಕ್ತಿ ಇದು ॥ 101

ಇಂತು ಭಕ್ತಿಯ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಣ । ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ।
ನಮಗೆ ಸಾಕು ಗುರುಕಥಾನುಸ್ಮರಣೆ । ಒಣಕಾಲಲಿ ಭವದಾಟುವಾ ॥ 102

ಈ ಗುರುಕಥಾಶ್ರವಣದ ಗುಂಗ । ಹಿಡಿಯಲು ನಾನಾದೆ ದಂಗ ॥
ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ । ಬರೆದು ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದೆ ॥ 103

ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಶಿರಡಿಯಲಿದ್ದಾಗ । ದರ್ಶನಕೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ।
ಬಾಬಾ ಗೋದಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರಾಗ । ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು ॥ 104

ಮೊದಲು ಹೇಳುವೆ ಆ ಕಥೆಯನು । ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿದನು ।
ಅದರಿಂದ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರೋದ್ಭವವನು । ಆದ ಪರಿಯನು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 105

ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕಗುಣಾನುವಾದ । ಅವರ ಪ್ರೇಮಕಥಾ ಸಂವಾದ ।
ಮಾಡಲು ಆದೀತು ಚಿತ್ತಶುದ್ಧ । ಬುದ್ದಿಯೂ ವಿಶದವಾದೀತು ॥ 106

ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಗುಣಾನುವರ್ಣನ । ಅವರ ಲೀಲೆಗಳ ಕಥಾಶ್ರವಣ ।
ಇದರಿಂದ ಭಗವತ್ಪರಿತೋಷಣ । ತ್ರಿತಾಪಗಳ ಕ್ಲೇಶ ನಿವಾರಣ ॥ 107

ಅಧಿ ಭೂತಾದಿ ತಾಪ ನಿರ್ವಿಣ್ಣ । ಆತ್ಮಹಿತೇಚ್ಛು ಆತ್ಮಪ್ರವಣ ।
ಆದರದಿ ಹಿಡಿಯಲವರ ಚರಣ । ಅನುಭವ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವರಾಗ ॥ 108

ಇರಲಿನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ತ । ಕೇಳಿರಿ ಈ ಸವಿ ವೃತ್ತಾಂತ ।
ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಕೃಪಾವಂತತ್ವ । ಅಚ್ಚರಿ ಬಹು ನಿಮಗಾದೀತು ॥ 109

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿಗೆ ನೋಡು । ಬಾಬಾ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ।
ಮುಖ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಕುಳಿತು ಬೀಸಲು ತೊಡಗಿದರು ॥ 110

ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಹಿಡಿದು ಮೊರ । ಹೋದರು ಗೋದಿಯ ಚೀಲದ ಹತ್ತಿರ ।
ತುಂಬಿ ಸೇರಿನ ಮೇಲೆ ಸೇರ । ಗೋದಿಯ ಮೊರದಲಿ ಹಾಕಿದರು ॥ 111

ಬರಿದಾದ ಗೋಣಿ ಚೀಲವ ಹಾಸಿ । ಬೀಸುಕಲ್ಲನು ಅದರ ಮೇಲಿರಿಸಿ ।
ಬೀಸುವಾಗ ಸಡಿಲಾಗಬಾರದೆನಿಸಿ । ಗೂಟವ ಬಡಿದರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ॥ 112

ತೋಳುಗಳನು ಮೇಲೇರಿಸಿ । ಕಫನಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ।
ಕಲ್ಲಿನ ಬದಿಗೆ ಆಸನ ಹಾಸಿ । ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತರು ಬೀಸಲು ॥ 113

ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನ ಮನಕೆ । ಕಾರಣವೇನಿದೆ ಬೀಸುವದಕೆ ।
ಈ ವಿವಂಚನೆ ಇವರಿಗೇಕೆ । ಅಪರಿಗ್ರಹ ಅತಿಂಚನರಿರಲು ॥ 114

ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಗೂಟವನು । ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಗೋಣನು ।
ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದರು ಬೀಸುಕಲ್ಲನು । ಅದರೊಳಗೆ ಮುಕ್ಕು ಹಾಕುತ ॥ 115

ನೋಡಿಹೆನನೇಕ ಸಂತರನು । ಆದರೆ ನೋಡಿಲ್ಲ ಬೀಸುವವರನು ।
ಗೋದಿ ಬೀಸುವುದರಲಿ ಸುಖವೇನು । ಅವನ ಆಟವ ಅವನೇ ಬಲ್ಲ ॥ 116

ಅಚ್ಚರಿಯಲಿ ಜನರು ನೋಡುತಿಹರು । ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು ಕೇಳಲದನು ಆದರೂ ।
ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ ಊರ ನರ ನಾರಿಯರು । ಊರಲ್ಲಿ ಈ ವಾರ್ತೆ ಹಬ್ಬಲು ॥ 117

ಓಡೋಡಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂದರು । ಲಗುಬಗೆಯಲಿ ಮಶೀದಿಯ ಸೇರಿದರು ।
ಹೋಗಿ ಬಾಬಾರ ಕೈಗಳ ಎಳೆದರು । ಕಸಿದು ಬಿಡಿಸಿದರು ಗೂಟವನು ॥ 118

ಬಾಬಾ ಅವರೊಡನೆ ಜಗಳಾಡಿದರು । ಹೆಂಗಸರು ಸರಸನೆ ಬೀಸತೊಡಗಿದರು ।
ಬೀಸುತ್ತ ಬಾಬಾರ ಹಾಡು ಹಾಡಿದರು । ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಗಳ ವರ್ಣಿಸುತ ॥ 119

ನೋಡಿ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೇಮವನಿಂತು । ಸುಳ್ಳು ಸಿಟ್ಟೆಲ್ಲೋ ಮಾಯವಾಯಿತು ।
ಕೋಪ ಕಳೆದು ಪ್ರೀತಿಯುದಿಸಿತು । ಮುಗುಳುನಗೆ ಸೂಸತೊಡಗಿತು ॥ 120

ಪಡಿಹಿಟ್ಟು ಬೀಸಿಯಾಯಿತು । ಮೊರ ರಿಕ್ತವಾಯಿತು ।
ಹೆಂಗಳೆಯರ ಮನ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿತು । ಅನಿವಾರ್ಯ ವಿಚಾರ ತರಂಗದಲ್ಲಿ ॥ 121

ಬಾಬಾ ಮಾಡಲಾರರು ರೊಟ್ಟಿ । ಅವರದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೈಕ್ಷ್ಯ ವೃತ್ತಿ ।
ಹೀಗಿರಲು ಈ ಹಿಟ್ಟಿನದೇನು ಗತಿ । ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ॥ 122

ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ । ಬಾಬಾ ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವರಲ್ಲ ।
ಮನೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಸಂಸಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಿಟ್ಟು ಇವರಿಗೇಕೆ ॥ 123

ಪರಮ ಕೃಪಾಳುಗಳು ಬಾಬಾ ಇಹರು । ನಮಗಾಗಿಯೇ ಈ ಆಟ ಆಡಿದರು ।
ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲವನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವರು । ಎಂದಳವರಲಿ ಒಬ್ಬಳು ॥ 124

ಹಿಟ್ಟಿನಲಿ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಪಾಲು । ಹೇಳುವರು ಒಂದೊಂದನು ತೆಗೆದುಕೊಳಲು ।
ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರವ ಮಾಡುತಿರಲು । ಮನಸ್ಸಿನಲಿ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದರು ॥ 125

ಬಾಬಾರ ಆಟವದು ಬಾಬಾರಿಗೇ ಗೊತ್ತು । ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಅಂತರ್ಯವದೆಂತು ತಿಳಿದೀತು ।
ಆದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಗತ್ತು । ಲೂಟಿ ಹೊಡೆಯುವದು ಬಾಬಾರ ಹಿಟ್ಟು ॥ 126

ಹಿಟ್ಟು ಪಸರಿಸಿತು ಗೋದಿ ಮುಗಿಯಿತು । ಕಲ್ಲನ್ನೆತ್ತಿ ಗೋಡೆಗೆ ಆನಿಸಲಾಯಿತು ।
ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೊರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದರು ಹಿಟ್ಟು ।ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಹಂಚಿಕೆಯದು ॥ 127

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಾಬಾ ಅವರು । ಒಂದು ಚಕಾರವನು ಆಡಲಿಲ್ಲವರು ।
ಹಿಟ್ಟಿನಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಿದರು । ಮುಂದೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೇನೆಂದರಾಗ ॥ 128

ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮೆಯೇ ನಿಮಗೆ? ಎಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯುವಿರಿ । ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗಂಟೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ್ಹೊರಟಿರಿ ।
ಅಗಸಿಯ ಹೊರಗೆ ನೀವಿದನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿರಿ । ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲವನು ಅಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ॥ 129

ಪುಗಸಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಲು ಬಂದರಿಲ್ಲಿ । ಓಡಿ ಬಂದಿಹರು ಲೂಟಿ ಮಾಡಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ।
ಗೋದಿಯನು ಸಾಲಕೊಂಡೆನೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ । ಹಿಟ್ಟು ಒಯ್ಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ ॥ 130

ಹೆಂಗಸರು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಲುನಾಚಿಕೊಂಡರು । ಲೋಭಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಫಜೀತಿಯಾದರು ।
ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತನಾಡಿದರು । ಹಿಟ್ಟು ಒಯ್ದರು ಅಗಸಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಗ ॥ 131

ಬಾಬಾರ ಆರಂಭ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು । ಕಾರಣವು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಹೊಳೆಯದು ।
ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಫಲಿಸುವುದು । ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ ಅದು ಬಾಬಾರದು ॥ 132

ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಜನರನು ಕೇಳಿದೆ । ಬಾಬಾರು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದೆ ।
ಜನರಿಂದ ಕೇಳಿ ನಾ ಇದನು ತಿಳಿದೆ । ಸಂಪೂರ್ಣ ರೋಗರಾಯಿಯ ಓಡಿಸಿದರದರಿಂದ ॥ 133

ಗೋಧೂಮ ಅಲ್ಲ ಅದು ಅದೇ ಮಹಾಮಾರಿ । ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರೆದರಲ್ಲಾ ಅದೇ ಆ ವೈರಿ ।
ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಒಡಕಲನು ಅಗಸಿಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿರಿ । ಎಂದಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು ಬಾಬಾ ಅವರು ॥ 134

ಹಳ್ಳದಾ ದಂಡೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದರು ಹಿಟ್ಟು । ಆಯಿತಾಗಲೆ ಬಂದ ರೋಗದಾ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ॥
ದುರ್ದಿನಗಳೋಡಿದವು ಕಟ್ಟಿ ಗಂಟು । ಇದು ಎಲ್ಲ ಬಾಬಾರ ಕೈ ಚಳಕವು ॥ 135

ಊರಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು ಮಾರಿಯಾ ಬೇನೆ । ಬಾಬಾ ಮಾಡಿದರು ಅದಕೇ ಉಪಾಯವ ।
ರೋಗ ಓಡಿತು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲದರ ಚಿನ್ಹೆ । ಊರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ತಲೆದೋರಿತಾಗ ॥ 136

ಬೀಸುವ ದೃಶ್ಯವದು ನೋಡುವದಕೆ । ಕೌತುಕವೆನಿಸಿತು ಎನ್ನ ಮನಕೆ ।
ಕಾರ್ಯಕಾರಣಭಾವ ಏನು ಇದಕೆ । ತಾಳೆ ಹಾಕುವದು ಹೇಗೆ ಇದಕೆ ॥ 137

ಏನು ಇರಬಹುದು ಈ ಅನುಬಂಧ । ಗೋದಿ ರೋಗಗಳಿಗೇನು ಸಂಬಂಧ ।
ನೋಡಲಾ ಅತರ್ಕ್ಯಕಾರಣ ನಿರ್ಬಂಧ । ಎನ್ನಿಸಿತು ಪ್ರಬಂಧವ ಬರೆಯಬೇಕು ॥ 138

ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲಿದರ ತರಂಗ । ಪ್ರೇಮದಿ ಉಕ್ಕೇರಿತು ಅಂತರಂಗ ।
ಎನ್ನಿಸಿತು ಬಾಬಾರ ಈ ಮಧುರರಂಗ । ಕಥೆಯ ಸುಂದರ ಇದನು ರಚಿಸಬೇಕು ॥ 139

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿನಾಥರಿಗೆ ಶರಣ । ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಮಂಗಲಾಚರಣ ।
ಮುಗಿಯಿತು ಆಪ್ತೇಷ್ಟ ಸಂತಜನ ನಮನ । ಅಖಂಡ ಸದ್ಗುರುವಿನ ವಂದನ ॥ 140

ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಗ್ರಂಥ 'ಪ್ರಯೋಜನ' । 'ಅಧಿಕಾರಿ' 'ಅನುಬಂಧ' ದರ್ಶನ ।
ಯಥಾಮತಿ ಮಾಡುವೆ ಕಥನ । ಸ್ವಸ್ಥ ಮನದಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ॥ 141

ಅಂತೆಯೇ ವಕ್ತಾರ ಶ್ರೋತೃಗಳ ನಿಜಹಿತ । ಹೀಗಿರುವದೀ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ ।
ರಚಿಸಿದವನಾರು ಈ ಹೇಮಾಡಪಂತ । ಮುಂದೆ ತಿಳಿದೀತು ಇದು ಎಲ್ಲ ॥ 142

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಮಂಗಲಾಚರಣಂ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥